

Bar de les Ciències

Nanoconnexions, una odissea invisible

Bar de les Ciències

Nanoconnexions, una odissea invisible

Dimecres 12 de novembre de 2008 a les 19.00 h.

Cafeteria de l'Octubre Centre de Cultura Contemporània

Carrer Sant Ferran, 12 – València

Ja fa uns anys que, coincidint amb la celebració de la [Setmana Europea de la Ciència i la Tecnologia](#), aquesta Universitat engegà aquesta nova activitat divulgadora del coneixement científic, el Bar de les Ciències. La idea va començar a gestar-se quan en febrer de 2004, Phillipe Chomaz, un dels principals artífexs d'aquest gran invent, va participar en un curs organitzat per la Càtedra de Divulgació de la Ciència. Chomaz és autor del llibre [Arbres en les estrelles. Els orígens còsmics de la matèria](#) - de la [col·lecció Sense Fronteres](#), coeditada per la Universitat de València i Edicions Bromera, i va rebre el premi Jean Perrin 2001 de la cultura científica per l'èxit d'aquesta iniciativa. Juntament amb Marie-Odile Monchicourt, s'inspira en els cafès de filosofia ja existents a la capital francesa per proposar una situació de diàleg equivalent, però amb la ciència com a temàtica central.

Una cafeteria de la ciutat, un bar de copes, un espai habitualment dedicat a l'oci i les tertúlies d'amics passa a ser l'escenari ideal per crear un fòrum de discussió sobre qualsevol idea científica. No és una conferència ni una taula rodona ni una lliçó magistral: és una trobada entre l'opinió pública i un grup d'experts sobre la polèmica generada al voltant de les seues recerques. La figura d'un animador moderarà aquest debat i vetllarà per la seva accessibilitat. El debat no pertany a ningú, sinó que es construeix entre el ciutadà i els experts amb un objectiu clar d'acostar, no només els coneixements, sinó també la passió que per la ciència senten els seus artífexs, i fent possible un veritable diàleg entre la ciència i la societat.

Nanoconnexions, una odissea invisible

La nanotecnologia està d'actualitat, les seues aplicacions comencen a sortir dels laboratoris per prendre el carrer en formes completament dispars. Molts dels objectes quotidians que utilitzem al nostre dia a dia estan tocats per la ma de la nanociència, com les superfícies auto rentables, les cremes solars o els làser dels DVD i sistemes Hi-Fi. Altres simplement es fan eco de la seua fama afegint el prefix nano al seu nom. La nanotecnologia és un valor positiu. Però, ¿Què podem esperar d'aquesta estrenada revolució tecnològica? ¿Són només els científics qui s'han de pronunciar, o hi ha més sectors que participen de les seues possibilitats? ¿Existeixen perills, o els temors no tenen sentit davant els possibles beneficis que podem extraure d'ella? Com s'ha col·lat a les nostres vides? Eliminarà en un futur la nanomedicina els hospitals? Quines implicacions socials té pensar en termes "nano"? Què poden fer els sensors per la nostra salut? És possible un xip "nanoprodigiós"? És el nanoart la nova tendència artística del segle XXI? Cal tindre-li por a la nanociència?

Presenta: **Eva Pastor**, Gabinet de cultura i comunicació del Jardí Botànic de la Universitat de València i membre de Piratas de la Ciència

Participen: **Víctor Puentes**, investigador i químic, **Cristina Miranda**, artista plàstica; **Jose Manuel de Cózar**, filòsof; **Rafel Rodríguez Gil**; cardiòleg i expert en sensors.

Organitza:

[Càtedra de Divulgació de la Ciència de la Universitat de València.](#)

[Institut d'Estudis Catalans.](#)

[Acció Cultural del País Valencià.](#)

[Octubre Centre de Cultura Contemporània.](#)

Piratas de la Ciència